

[Sønderby]

producenter, landmænd, forbrugere og forhandlere. Det vil sige alle.

Vi har i mange år sat økonomisk velstand og fremgang øverst på bekostning af miljøet, og derfor står vi altså i dag over for en række problemer, som et enkelt land ikke kan løse. Men vi kan ikke gå ind i disse forhandlinger med vore nabolande, hvis ikke vi selv har gjort en indsats. Den plan, som vi drøfter i dag, giver et væsentligt bidrag hertil.

Når vi skal vedtage en sådan plan, er det selvfølgelig vigtigt, at udgangspunktet, dvs. de tal, vi skal reducere med 50 og 80 pct., er så tæt på virkeligheden som muligt. Regeringen har lagt NPO-redegørelsen til grund for sin plan. Det er beregnede tal, der er kommet nye tal til siden, og der vil komme nye tal til i fremtiden. Derfor er der også en masse ting, vi skal tage løbende stilling til i den 3-års periode, vi har taget fat på.

Usikkerheden er ganske naturligt særlig stor om landbrugets udledninger. Den bliver ikke mindre af den strukturudvikling, som erhvervet er inde i. Ændring i husdyrholdet – der vil måske være 100.000 færre kreaturer om nogle år – vil også ændre hele billedet og ændre hele det grundlag, som vi arbejder ud fra.

Venstre er derfor tilfreds med, at ministeren er indstillet på at tage planen op til overvejelse, hvis der viser sig behov derfor.

I forbindelse med de obligatoriske tiltag, der i planen lægges op til over for landbruget, må vi også se på de forslag om marginaljorder, der nu drøftes i EF, og på den grønne plan, som landbrugsministeren arbejder med. Det kan blive katastrofalt for den danske betalingsbalance, hvis vi gennem indgreb over for landbruget med deraf følgende mindre produktion formindsker valutaindtægten og dermed vor økonomiske handlefrihed. Det er derfor ikke kun et spørgsmål om, at landbrugets udøvere overlever. Det er et spørgsmål for hele samfundet. Derfor lægger planen også op til, at der skal gives kompensation for de øgede omkostninger, som pålægges, uden at erhvervet får en ekstra indtægt. Man lover også støtte til de investeringer inden for industrien, der er med i planen.

Kommunerne, der repræsenterer den største befolkningsgruppe, får også stramme krav. De kan vel ikke klare dem alle sammen med det samme, men de må tage fat på det.

Afslutningsvis kom jeg ved sidste forespørgselsdebat vedrørende havet omkring Danmark med en henvisning til, at en forskergruppe fra Københavns Universitet, Risø og Landbohøjskolen havde udtalt: »Der er stadig behov for mere forskning på dette område, fordi usikkerheden er for stor med den nuværende viden.« Ministeren har også sagt, at der stadig væk kommer viden, og derfor vil Venstre støtte den plan, som ministeren har lagt frem, og vi håber, at alle folketingspartier siger, at nu tager vi fat; vi skubber ikke problemerne foran os, men vi tager fat. Men vi vil være sikre på, at de 12 mia. kr., som vi skal investere, bliver investeret rigtigt.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg forstår ikke helt, om hr. Sønderby står bag regeringens handlingsplan. Hr. Sønderby siger, at vi skal være sikre på, at den investering på omkring 12 mia. kr., som handlingsplanen regner med, og som kommunerne i øvrigt siger er for lidt – for deres vedkommende i hvert fald – også giver noget.

Hr. Sønderby nævner også i sit indlæg, at nu kommer der flere tal. Den rapport, som ikke var så hemmelig, men blev gjort til en hemmelighed, og som blev lækket for at få nogle på glatis, indeholdt nye oplysninger. Det ændrede visse forudsætninger. Det lykkedes mig at læse den rapport igennem i går aftes. Den slutter med, som vi vil se, at samtlige nye tal kommer med. Vi har behov for nye oplysninger.

Nu vil jeg spørge hr. Sønderby: hvor meget mere skal hr. Sønderby have at vide om miljøtilstanden og om årsagerne til den, før hr. Sønderby er tilstrækkelig sikker til at træffe beslutning om en investering af den størrelsesorden?

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg forstod af hr. Sønderbys indlæg, at regeringens handlingsplan ret var en plan efter Venstres hjerte. Til lykke med det! Det er dejligt, at man så fuldt og helhertet går ind for en sådan handlingsplan. Det viser jo, at regeringen står sammen, at den vil noget. Men der var én ting, som hr. Sønderby ikke forholdt sig til. Mener hr. Sønderby, at den-